

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 96.816 van 21 juni 2001
in de zaak A. 68.215/VII-13.778.**

In zake : de n.v. SECA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. MALLIEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Meir 24

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SECA
op 22 maart 1996 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van

"het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu
en Tewerkstelling dd. 22 jan. 1996 (ref.
AMV/00066656/600) waarbij het hoger beroep als
ongegrond wordt beschouwd tegen de beslissing van de
bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-
Vlaanderen dd. 27 juli 1995 (nr. 45035/68/A/1)
houdende de weigering een milieuvergunning te
verlenen aan verzoekster om een inrichting verder te
exploiteren gelegen te 9700 Oudenaarde, Deinzestraat
163 (kadastraal perceel afdeling 8, sectie A,
perceelnr. 64b)";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord
en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 11 juli 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 6 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 maart 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. SWITTEN die, loco Advocaat P. MALLIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat volgende gegevens voor de afhandeling van de zaak van belang zijn :

1.1. De verzoekende partij bezit een tankstation te Oudenaarde, gelegen langsheen de Deinzestraat. Deze inrichting werd vergund bij besluit van de bestendige

deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 25 februari 1966 voor een termijn van dertig jaar.

Deze vergunning werd uitgebreid bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 29 maart 1979, tot een opslagcapaciteit van 28.000 liter benzine en 5.000 liter dieselolie.

1.2. Op 28 maart 1995 dient de verzoekende partij een milieuvergunningsaanvraag in met het oog op het bekomen van een vergunning voor het verderzetten van deze activiteiten, aangevuld met een L.P.G.-installatie.

1.3. Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 27 juli 1995 wordt deze milieuvergunning geweigerd.

1.4. Tegen deze beslissing worden twee administratieve beroepen ingesteld, namelijk door de verzoekende partij en door het college van burgemeester en schepenen van de stad Oudenaarde.

1.5. Op 22 januari 1996 neemt de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling het bestreden besluit, waarbij de beroepen ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd omdat de gevraagde inrichting strijdig wordt geacht met de verkavelingsvergunning die voor het betrokken perceel van toepassing is.

1.6. Nadat het bestreden besluit werd genomen, werd een wijziging van de verkavelingsvergunning bekomen.

Hieropvolgend heeft de verzoekende partij een nieuwe milieuvergunning aangevraagd, die in eerste instantie werd geweigerd door de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen, doch door de Vlaamse minister van leefmilieu op 17 december 1997 werd

verleend na beroep. Deze vergunning omvat het verder exploiteren en veranderen van :

- lozing van huishoudelijk afvalwater (0,2 m³/uur - 1,6 m³/dag - 300 m³/jaar) via een septische put in de openbare riolering
 - lozing van bedrijfsafvalwater (max. 99,84 m³/jaar) zijnde mogelijks door koolwaterstoffen verontreinigd hemelwater, via een olie- en benzineafscheider in de openbare riolering
 - een LPG-station met pomp (2,2 kW)
 - opslag van LPG in een vaste houder van 9.000 liter
 - opslag van 55.000 liter benzine in 2 ondergrondse, dubbelwandige houders waarvan één gecompartmenteerd (30.000 liter en 10.000 liter + 15.000 liter)
 - opslag van 20.000 liter gasolie in een ondergrondse dubbelwandige houder
 - 9 pompmotoren : 9 x 0,75 kW
- voor een termijn van twintig jaar.

Deze beslissing is niet bestreden;

2. De ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Overwegende dat voormeld feitenrelaas de vraag doet rijzen of de verzoekende partij over het rechtens vereiste actueel belang beschikt om de gevraagde vernietiging te vorderen; dat de verzoekende partij in een schrijven van 18 oktober 1999 haar actueel belang als volgt toelicht :

"Bij besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling dd. 22 januari 1996 werd er oorspronkelijk een milieuvergunning geweigerd aan N.V. SECA om de inrichting verder te exploiteren te 9700 oudenaarde, Deinzestraat 163, kadastraal perceel afdeling 8, sectie A, perceel nr. 64/B.

Niettegenstaande n.v. SECA aldaar een brandstoffenstation uitbaat sinds 25 februari 1966, werd een hernieuwing van de milieuvergunning niet meer mogelijk geacht daar in tegenstrijd met de verkavelingsvergunning van 15 juli 1963.

Er werd dan ook besloten om een dubbelsporenbeleid te volgen en het brandstoffenstation toch open te houden :

- tegen de weigering van de milieuvergunning door de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling dd. 22 januari 1996, werd een verzoekschrift tot vernietiging ingesteld bij de Raad van State;
- tegelijkertijd werd een wijziging van de verkavelingsvergunning aangevraagd en bekomen vanwege de gemeente Oudenaarde dd. 29 april 1995.

Overeenkomstig deze wijziging van verkavelingsvergunning werd er opnieuw een milieuvergunning aangevraagd aan de Bestendige Deputatie bij de Provincieraad te Oost-Vlaanderen dd. 19 juni 1997 welke echter opnieuw de milieuvergunning weigerde daar de wijziging van verkavelingsvoorschriften niet verregaand genoeg zou zijn geweest.

Hiertegen werd hoger beroep aangetekend bij de Vlaamse Minister voor Leefmilieu, dewelke op 17 december 1997 uiteindelijk de milieuvergunning verschaftte, waarvan kopie als bijlage.

Wat is dan nog het actueel belang van n.v. SECA bij de hangende procedure voor de Raad van State ?

De oude ARAB-vergunning van n.v. SECA is vervallen op 24 februari 1996. Wegens de weigering van de hernieuwing van de milieuvergunning door de toenmalige Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling dd. 22 januari 1996 heeft n.v. SECA derhalve het benzinestation verder geëxploiteerd, zonder milieuvergunning vanaf 25 februari 1996... tot het bekomen van bovenvermelde nieuwe milieuvergunning vanwege de Vlaamse Minister voor Leefmilieu dd. 17 december 1997.

N.V. SECA zou hiervoor strafrechtelijk kunnen vervolgd worden, in het bijzonder diens afgevaardigde bestuurder of de verantwoordelijke bediende voor de opvolging van de milieuvergunning binnen N.V. SECA.

Wanneer echter het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling dd. 22 januari 1996 wordt vernietigd door uw Raad van State, bevindt N.V. SECA zich opnieuw in de toestand van art. 39, juncto art. 71 van VLAREM I.

Zolang er geen definitieve uitspraak is over de hernieuwing van de milieuvergunning, blijft de oude exploitatievergunning gelden.

Om deze redenen heeft n.v. SECA nog geenszins afstand gedaan van geding.

Gelet op de verlenging van de verjaringstermijn van drie naar vijf jaren bij wet van 24 december 1993 (aanpassing van art. 21 van de voorafgaande titel Wetboek van Strafvordering), behoort een strafrechtelijke vervolging nog steeds tot de mogelijkheden.

Het belang van n.v. SECA is derhalve nog actueel om de vernietiging te bekomen van de eerste weigering

van de Vlaamse Minister voor Leefmilieu om hernieuwing van milieuvergunning te verschaffen dd. 22 januari 1996, niettegenstaande het later toch bekomen hebben van de milieuvergunning dd. 17 december 1997 waarvan kopie als bijlage";

2.2.1. Overwegende dat artikel 18 van het milieu-vergunningsdecreet van 28 juni 1985 ten tijde van het bestreden besluit luidde als volgt :

"Tussen de achttiende en de twaalfde maand vóór het verstrijken van de lopende vergunning moet bij de bevoegde overheid een nieuwe vergunning worden aangevraagd";

dat luidens artikel 39, § 3, van Vlarem I de exploitatie die het voorwerp uitmaakt van een hernieuwingsaanvraag in afwijking van artikel 5 mag worden voortgezet tot een definitieve beslissing is genomen over een tijdig ingediende hernieuwingsaanvraag, dit is een aanvraag ingediend tussen de achttiende en de twaalfde maand vóór het verstrijken van de lopende vergunning; dat paragraaf 4 van hetzelfde artikel bepaalt dat indien de exploitant de vergunningsaanvraag niet binnen evengenoemde termijn heeft ingediend, de exploitatie bij het verstrijken van de lopende vergunning moet worden stopgezet, tenzij vóór het verstrijken van de termijn van de lopende vergunning een nieuwe vergunning werd bekomen; dat in casu de initiële vergunning is verstreken op 25 februari 1996, zodat de hernieuwingsaanvraag van 28 maart 1995 werd ingediend buiten de wettelijk vastgelegde termijn; dat alleen reeds op grond van dat gegeven de verzoekende partij geen aanspraak kan maken op het voordeel dat uit artikel 39, § 3, van Vlarem I voortvloeit; dat de verzoekende partij in haar laatste memorie vruchteloos betoogt dat artikel 39, § 4, van Vlarem I geen "wettelijke grondslag heeft"; dat evenwel de decretale grondslag voor evengenoemde bepaling kan worden gevonden in artikel 18, § 5, van het milieuvergunningsdecreet dat bepaalt dat de Vlaamse regering nadere regels vaststelt

in verband met de duur en de hernieuwing van de vergunning;

2.2.2. Overwegende dat uit de aard van de exploitatie- en milieuvergunning voortvloeit dat dergelijke vergunningen voorafgaand aan het starten van de uitbating van de betrokken hinderlijke inrichting moeten worden verkregen; dat het strijdig is met het wezen van een dergelijke vergunning om deze te verlenen voor een periode die zich uitsluitend in het verleden situeert, bijvoorbeeld om een periode van vergunningloos exploiteren te regulariseren teneinde zich te vrijwaren tegen strafvervolging; dat een eventuele vernietiging van het bestreden besluit er dan ook niet toe kan leiden dat aan de verzoekende partij een vergunning met terugwerkende kracht zou worden verleend;

2.3. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij geen actueel belang meer heeft bij haar annulatieberoep;

2.4. Overwegende dat, gelet op de omstandigheden van de zaak en op het feit dat dit beroep initieel niet kennelijk onontvankelijk of ongegrond was, het gepast voorkomt de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig juni tweeduizend en een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.